

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Máriaffy-ház) bódé a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 8 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centimetryn tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttérli cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Emlékezzünk Kossuthról!

Ma három éve!

Gyilkos fájdalom nyilallott át e napon a nemzet testén.

Akkor hunyta le örök álmora szereit: Kossuth Lajos.

A század egyik legfényesebb szelme költözött el benne abba a földön túl való világba, a hol minden egyenlővé és tehetetlenné válik ugyan, de a honnan a Kossuthhoz hasonló szellemek az idők végéig fényt árasztanak le a földtekén még élő és egymást követő nemzedékekre.

Kossuth Lajosról is azt mondják, hogy ma harmadéve: meg sz ü n t é l n i.

Ez nem áll. Kossuth Lajos nem halt meg, ő csak helyet váltott. A nagy mindenségnek arról a pontjáról, melyet Földnek neveznek, áttette tartózkodási helyét arra a másik pontra, a melyet É g n e k is-mertünk.

Kossuth Lajos nem szűnt meg élni 1894. Márczius 20-án, ő csak visszadta a Földnek azt, a mi benne földi volt, a lelke, — a mi Égből vette származását — az itt maradt és ma — a midőn buba merült nemzete oda zárando-kol a kerepesi temető sírboltjához, hogy Kossuth Lajos emlékének áldozzék — ez a fényes szellem ismét kikél a korsóból és szertejár a Hazában, hogy megemesítse a jobb szíveit, felvilágosítsa elméjüket és megtermékenyítse az igazak lelkét, a Hazaszeretet, a függetlenségre való törekvés mindenható erejével.

Ma, mint a legnemesebb szív és a legnagyobb magyar lángelme életre-kevénysege megszünte napjának évfordulóján szálljon magába minden igaz magyar ember, oldja meg a saruit, tisztítsa meg a lelkiismeretét minden szennyről és keresse fel — ha csak gondolatban is — azt a sírhelyet, a hol a nemzet legnagyobb fiának kihűlt porai nyugszanak.

Ezt a szomorú évfordulót használjuk fel arra, hogy megtisztuljunk a politikai és erkölcsi visszavonás szennyétől és a Kossuth által nekünk adott példaadáson okulva szeressük igazán ezt a sokat sanyargatott Hazát és lobogjon fel magasra lelkünkben az általa hirdetett eszmék fénye.

Járuljunk oda e napon a Kossuth

sírházhoz és imára kulcsolva kezeinket, kérjük az Istent: Árassza áldását Kossuth poraira és részesesse benne Kossuth nemzetét!

Az új kiegyezés.

Bádapest, márcz. 19.

A kiegyezési tárgyalások a kvóta-kérdésén kívül a két kormány között teljes megállapodásra vezettek s már most csak egy-egy kérdés szövegezése ad a két kormány között vitára okot. A kvótajavaslaton kívül az összes törvényjavaslatokat a jövő hónap első napjaiban kerülnek a két képviselőház elé. A megállapodásokról a kormányok köréből teljesen hitelt érdemelő formában elég szivárgott ki arra, hogy az új helyzetet némileg megítélhessük.

És ez a helyzet egyáltalán nem örvedetes. A kiegyezésnek három főmomentuma van. Az egyik viselkedésünk Ausztriával szemben, a másik viselkedésünk a közös jegybankkal szemben és a harmadik, viselkedésünk a külfölddel szemben.

Viselkedésünk a külfölddel szemben, ez a kereskedelmi szerződések és vámtarifa kérdése. Magunk fentartásának egyik sarkpontja kereskedelmi külpolitikánkban rejlik. Ez nálunk inkább passzív irányban kell, hogy érvényesüljön. Kevésbé a piacfoglalás, mint bel-földi piacunk inummitása, teljes elzárása a külföld termelésével szemben: ez a mi főérdeklünk. Ezt eddig nem tehetők, mert Ausztria nem engedte, lévén neki piacfoglalás az érdeke és piacért piacot kíván a külföld; ipari piacért mezőgazdaságit. Így leszünk mi Ausztria ipara kedvéért mezőgazdasági piacza a Balkánok.

Kereskedelmi szerződéseinket nem mondhattuk fel most. De vámtarifánkat revideálhattuk volna, s előnyünkre alakíthattuk volna addig, a míg kezünkben volt a kiegyezés megkötésének, vagy meg nem költésének fegyvere. Mi kiadtuk a fegyvert kezünkben. Kiegyezésünk vámtarifa-revizio nélkül, s ismét az erősebb Ausztria kezébe tesszük le sorsunkat. Ez mebecsáthatatlan taktikai hiba volt.

De már most azt fogja gondolni a nagyközönség, hogy mindezeket a hibákat bátran elkövethette a kormány, mert a ravasz Bánffy bizonyosan sa-

rokba szorította a németet és siettet megkötni a kiegyezést, még mielőtt megbánná a sógort, hogy annyit engedett.

A dolog pedig nem egészen így áll. Mert Ausztriával szemben szintén két részből áll a kiegyezés: egy financiai és egy gazdasági részből. A financiai rész a kvóta és fogyasztási adók elszámolása, a gazdasági rész a kiegyezési kérdések egész komplexuma. A kvóta-kérdést fentartották zárapontnak, de a kormány már megígérte, hogy emelni fogja részünkről a közösgyves költségekhez való hozzájárulást. De abba a 2—3 millióba esetleg szívesen belenyugodnánk, ha cserébe érte a saját gazdasági érdekeink méltányolására találunk. De a financiai meg-hátrálás mellett a gazdasági rész minden vonalán meghátrált kormányunk. Megszerezte ugyan azt, hogy a magunk fogyasztásáért nem fizetünk Ausztriának fogyasztási adót, a mi annyiból szép, hogy az egész művelt világon neveltség számba ment eddigi adózási viszonyi abuzusát megszüntette, de azért e nehány millióért, melyet sajátunkból ad vissza Ausztria, mi a kvóta emelésén kívül minden érdekünkkel fogunk adózni Ausztriának.

Feladjuk tarifakezdemények után való iparpártolási jogunkat, feladjuk azt a legszentebb jogunkat, hogy saját állami szállításainknál saját vérünkkel lett iparunkat előnyben részesítjük a külföldi konkurenciával szemben. Megengedjük, hogy a galíciai vasúti vonalakon az orosz gabonát saját termékkel szemben versenyképesebbé tegye az osztrák kormány. Elnézzük, hogy az osztrák tartományok akkor tilták ki állatainkat drágán szerzett piaczairól, mikor nekik tetszik, hogy lisztünket, egyéb termékeinket üldözzék Ausztriában szabadon, minden retorzió nélkül, s hogy saját csekély iparunkat saját fogyasztó területünkről kényelmesen szorítsa ki az osztrák ipar.

Viselkedésünk a jegybankkal, az osztrák-magyar bankkal szemben egy teljes meghátrálás képét mutatja minden kérdésben, mely vitáskérdés számba ment a kormányok és bank között. A kormányok kérték, hogy beavatkozhassak a bank kamatlábpolitikájába; a bank nem adta meg — a kormányok belenyugodtak. A kormányok kérték vétőjogot a főtitkár s magasabb tisztviselők kinevezésére nézve; a bank

nem adta meg — a kormányok belenyugodtak. A kormányok azt kívánták, hogy a bank fekvőségei a könyvérték szerint maradjanak a bank mérlegében és ne állapíttassék meg a jóval nagyobb reális érték; a bank nem adta meg — a kormányok beleegyeztek.

A kormányok a jövedelem, a jövedelemrészesedés emelését kérték; a bank ezzel szemben a részvénytőkének a tartalékokból való gyarapítását, vagyis a jövedelemrészesedés koncedált emelését lerontó intézkedést kérték — a kormányok beleegyeztek. A bankok 10 koronás bankjegyek kibocsátását, vagyis jóformán váltópénz forgalomba hozását kérték, a mit a világon egy kormány sem engedett meg soha — a kormányok beleegyeztek. Erre a bank még tovább ment. A készpénz felvételének idejéig (tehát tetszés szerinti időig) 5 koronás bankjegyek kibocsátásának jogát kérték. Ezt már maga a bank sem hitte, hogy megkapja, mert ez egy milliókra szóló ajándék a banknak. De a bank tévedett, mert — a kormányok beleegyeztek. És mindezt mit kaptak a kormányok? Bele szó-lhatnak majd a szolgák fizetés megszabásába! Ez a kiegyezés a bankkal.

Ez a kiegyezés pedig az Ur 1897 esztendejében és a magyar honfoglalás után 1001 évvel létrejött Bánffy Dezső báró és Badeni Kázmér gróf között.

Bálint Imre.

A Pichler-Wallesz affér.

Budapest, márcz. 19.

A képviselőház egyik emeleti osztálytermében ma dében tizenkét órakor kezdte meg tanácskozását a becsületbíró, a melyet Jancsó Dezső szerkesztő segédei kértek Pichler Győző párbajképességének megállapítása végett.

Eredetileg délelőtti tízedfél órára volt kitűzve a becsületbírók összejövetele, de mivel helyettesíteni kellett Komjáthy Bélát, a kit Pichler segédei neveztek meg becsületbíróul, fia távirattal hívta Kolozsvárra, a tanácskozást és megalakulást déli tizenkét órára halasztották. Komjáthy helyébe Tóth János országgyűlési képviselőt nevezték meg.

A bíróság tagjai Pichler Győző részéről Hentaller Lajos és Tóth János országgyűlési képviselők, Jancsó Dezső részéről Rakovszky István és Bolgár Ferencz orsz. képviselők. Az elnök tisztét a bírák először Ho-

ránzky Nándornak ajánlották fel, de a nemzeti párt elnöke kitért e felszólítás elől, mert nem akart a Jancsó Dezsőnek a dolgában itélkezni, nehogy részrehajlással vádolhassák. Azután Szilágyi Dezsőt kérték föl, de házelnöki elfoglaltságára hivatkozva, maga helyett Csáky Albin grófot ajánlotta elnökül, a ki el is fogadta e tisztet.

Most már összeülhetett volna a bíróság, de Jancsó Dezső segédei hiányoztak. Korbul József, a Hazánk szerkesztője lemondott a segédkezésről, a másik segéd pedig el se jött a tanácskozásra, Jancsó akkor Ihász és Kacziányi ügyvédet nevezte meg segédekül, a kiknek jelenlétében végre megindultott a tanácskozás, a mely hír szerint így folyt le:

A segédek előben is kijelentették, hogy alávetik magukat a bíróság ítéletének. A formalitások elintézése után Kacziány Géza, Jancsó megbízottja, Hentaller Lajosra hivatkozva, elmond egy jelenetet, mely Pichler és Kossuth Ferencz közti történet.

Hentaller Lajos kijelenti, hogy ha ő rá hivatkoznak, lemond bírói tisztéről és kéri tanuként való kihallgatását.

Hentaller el is hagyta a termét, mire helyét Just Gyula képviselő foglalta el a bíróságban.

Kacziány Géza Jutasi Ödön, Kadosa Mór, Vázsonyi Vilmos és Szabó Endre beidézését kéri, a kik Kossuth Ferencz leveléről tehetnek vallomást.

Dienes Márton, Pichler segéde kijelenti, hogy itt egy lopott levélről van szó, a becsületbíró pedig lopott jószágrol nem tanácskozhatik. Kossuth Ferencz kihallgatását kéri, hogy nyilatkozhassék: sikkasztott-e Pichler vagy sem, becsületes és tisztességes-e vagy pedig diszkvalifikálásra érdemes.

A bíróság tagjai e kérdésben határozathozatalra vonultak vissza.

Kossuth Ferencz, mint haljuk, nyilatkozatot fog közzé tenni, a melyben elmondja, hogy ő Pichler távollétében vizsgálta meg a hírlapja kiadóhivatalának Pichler által vezetett könyveit. Ezekben a könyvekben rendeltenségeket talált akkor irta Pichlernek első földindulásában e kérdéses levelet, a melynek kifejezésére most már egészen pontosan nem emlékezik. Később Pichler Kölesről hazajött és maga kívánta a könyvek föltitvizsgálását.

A vizsgálat során Pichler igazolta magát és így tévedésnek kell minősíteni az első vizsgálat rendőn talált rendtelenséget

Tordai politikai különlegességek

Ilyen is csak ott történhetik, hol annyi komikumot jegyzet fel a chronica, a helybeni hírdetés felirataról — a polgármes-

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZAJA.

1897 márczius 20.

Kossuth sirjánál.

(Halála évfordulóján).

Rokad az a térdem nagy zarándok- utól,
Megremeg a lelkem terhes honfi-butól;
Lás jöttem Hozzád, porló tetemednek
Kossuth sirjára könnyeim peregnék.

Az élő imával... a holtat keservvel...?
Siri álmaiból bus panaszsom ver fel;
Győzrelemes, a melytől szíved újra dobban:
A Te néped idéz az én panaszsómban.

Ebredj Kossuth Lajos, nézz szíjjel hazádban,
Im, szabadság helyett aljas szolgaság van.
Nem a dicősegtől, szégyentől pirulunk —
Gyalázatban vész el ezeréves multunk.

Ebredj, tekint a körül, merre szemed szét lát,
Ismered a hősök satnya ivadékát?
Sohajunktól terhes minden szellő szárnya,
Hogy nincs a magyarnak, nincs szabad hazája.

Ebredj! Nemzedet az, a kiért könyörgök; —
Széleszöröm sírodról mindenik göröngyöt;
Kéj föl lángszavaddal, lobogó lelkeddel,
Örök tűzben égő honszereteteddel.

Kéj föl Kossuth Lajos! Népedért idézlek!
Érted száz halállal most is szembenézek —
Oh, de lobogódtál foszlányokra tépték
S nevedben árulják a szabadság népét.

Kéj föl, kéj föl, ime Magadért is hiylak!
Pattanjon föl zára néma, sötét sirnak
S ki megtörte fényét ragyogó nevednek:
Atyai lelkeddel büntesd meg, büntesd meg.

Nagy Lajos.

Autodafé.

— Henry Murger. —

Az első fecskét megpillantva tegnap
Hirdetve a tavaszt fejem felett,
Az édes lányra gondolék egész nap,
Ki egykor tán őszintén szeretett.
A mult emlékin elmerengve erre
A vágy szívémben újra visszatért
És hamvadó lelkemben im egyszerre
A régi láng foglalta el a tért.

Hisz ifjúságom eltemetve nincs még!
Emlékedet megőrzöm én hiven,
S ha ajtómon kopognál egyszer ismét
Felnyitna és neked Musette szíven.
Hányszor jelensz meg álmaimban nékem!
Intve felém te bájos hitlen...
Musette, Musette! légy újra feleségem,
Jer, oszd meg a száraz kenyért velem.

Im visszatérted hírét hallva látod
Ujjonganak már a vén butorok,
Megannyi néked áldott, hű barátod,
Jókedvében lásd mind szinte forog...
Mondk kedvesem, miért nem jössz hát vissza?
Fehéren vár az ágy, megbontva rád,
S ha nem vagy itt: pohárkádból ki issza
Mosolygva rám a szerelem borát?

Vedd föl, mint egykor, hófehér ruhádat,
Sétálunk majd a zöld ligetben kinn,
Susogva hajlanak reánk az ágak
S elszáll szivemből a szerelmi kin.
Szürkés fáttyollal ha beáll az este,
Te dalba kezdsz vígan édesem,
S ki volna boldogabb akkor, mint én s te,
Mig csókolgat a szellő édesen.

As elhagyott kis fészket fölkeresem,
Mikor lezajlott már a Carneval,
Musette nálam járt, mint régen, egy este
És azt hívtam: a gyász öröme vál.
De karcsu, hűtlen testét átélve
Vágyat nem érzék már a csók után
S nem tért Musette nekem meg régi kedve,
Csálódva mentünk hát szét ezután.

Isten veled csapodár ideálom!
Bobó szerelmem eltemettelek;
Végére érkezett a kedves álom,
Az ifjúság elszállt szívem felett...
Emlékeim omló hamuvá váltam
Porladnak már lelkem mélyébe, lemn
S ki egykoron enyém valál: elváltam
Tőled örökre édes hitlen!

Ifj. Téglás Gábor.

Tiszbe.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

I.

— Percival! bár ki tudnék ebből me-
nektulni! Az látnék valami utat a szabadu-
lásra, az ég tudja, hogy mily készséggel ra-
gadtam meg azt; de nincsen! És en nem
léphetek vissza!

A beszéld, Clauroyd Fergus, felállott a székerül, a mint beszélt, és a levelet, melyet éppen bevégzett, türrülmetlenül taszította félre, az ablakhoz ment, megállott és kinekét az előtte elterülő szép képre. Az ablakból látni lehetett a Földközi tenger kék vizét, hol az elvonuló hajók fehér vitorlái ragyogtak a nagfényben. Az ég kék volt és fellegtelen, a reggeli lég tele volt a kertben levő narancsvirágok illatával, a szomszéd utcában levő templom harangjai vidáman zugtak, egy lakodalmi menet vonult el; de Fergus vak volt és süket mindenre. Gondolatai messze röptek a narancsligetektől és Olaszország kék egetől — vissza röptek egy Angliában levő régi házhoz. Látta a jól gondozott pázsitot, a terjedelmes parkot, képzelete elibe festette a kellemes reggeli szobát, hol a házasszonya a reggeli mellett ülve nyugodt mosollyal olvassa a leveleit, és távol levő fiára gondolt.

Vajon ők ülnek-e még valaha annál az asztalnál szemtől szembe egymással, tűnődött magában, vagy az az üres hely, az a hely, melyről tudta, hogy az ő távollétében soha sem volt más által elfoglalva, örökre üresen maradt?

Társa, egy szép magas barna fiatal ember, felénezt rá, s a meglepetés és megvetés kifejezése vonult el az arcán. Egy pillanatig nem válaszolt. Csendesen készítette el a cigarettáját, gyufát vett elő és meggyújtotta; aztán azt mondá —

Igen Fergus, van egy ut a kimene-
kültre, ha neked tetszik azt választani. Ha a kapott megbántást zsebre teszed, az arcodon levő jegyre vak leszel és az általa mondott sértő szavakra süket, akkor kimenekülhetsz ez ügyből, de az olyan ut, melyet egy becsületes ember sem választana és sajnálnám azt gondolni, — hogy valamelyik barátom képes volna azt tenni. Mi az Fergus, remélem, hogy nem vagy gyáva? Neked éppen annyi esélyed

van ötlet meglőni, mint neki, hogy téged lőjön meg. Az esélyek egyenlők!

Fergus birtelen megfordult. A barátja szavában rejlő megvető hangra haragos pirfutotta el az arcát és gunyosan nevetve válaszolá —

— Mit! Talán bizony azt gondold, — hogy félek? Öregem, jobban ismerhetnél mint hogy azt tedd fel rólam! Én legkevésbé sem félek a meglővéstől — ámbar, természetes — és hangja remegett — az nagy bánatot okozna az anyámnak; de, ha csak ez volna minden, könnyű szívvel mernék szembeállani a halállal. Nem, nem ez bánt engemet!

— Ugy hát mi?

Fergus habozott egy pillanatig.

— Az, — mondá halk hangon. — Mert tudom, hogy én fogom meglőni őtet, egészen bizonyos vagyok benne.

— Nos hát aztán? Tiszta haszon, ha a világ megszabadul egy olyan komisz frátertől! — viszonzá Percival megvetéssel.

Fergus ismét habozott és arca sápadtabb lett.

— Mi úgy gondolkozunk, — mondá szórakozottan. De vajon a felesége egy véleményen van e veled? Tudom, hogy egykor nagyon szerette őtet. Szeretnie kellett midőn otthonát és barátait elhagyta ő érte. Oh, te vasfejű, hát nem tudod megérteni? Én őt reá gondolok! Annak a győtrelemnek a gondolata, a mit ő fog érezni, gyengíti el keze-
met és tesz gyávává először életemben! Ha elgondolom, hogy én — én, a ki úgy szerettem, de minek mondanám, hogy szerettem, midőn még mindig oly forrón szerettem, mint leánykorában, — kiáltá indulatosan — és a kit ő is szeretett, mielőtt Gascon de Morin a hazug meséivel közbűnk jött és elhidegítette és elnyerte tőlem, — hogy én legyek az, a ki oly keserű bánatot hozzon rá, hogy

Sz. 100—1897.

217. (2—3)

V. g.

Hirdetmény.

A szarvasmarhák, lovak és borjak legelőre való beiratása tárgyában.

Felhívatom mindazon gazdák és állattulajdonosok, kik az 1897. évre állataikat a tejelő, barom, filléres, szűzgulya, ménes, bika és lombi csordákba járattatni óhajtják, hogy bejelentéseiket a legeltetési félbérnek elleges befizetése mellett, a város házában, a városgazdái hivatalban, f. évi április hó 20. napjáig anynyival inkább tegyék meg, mert a meghatározott számon felüli jelentkezések figyelembe vételét nem fogadják. — Az idegen községbeli állattulajdonosok a tejelő és szűzgulya kivételével bármelyik legelőt igénybe vehetik az alábbi díjzárások mellett. Ugyint:

A) Baromba:		B) Filléresbe:	
1 éves . . . 5 frt 10 kr.	3 éves korig . . . 6 frt 85 kr.	1 éves . . . 5 frt 10 kr.	3 éves korig . . . 6 frt 85 kr.
2 . . . 6 frt 10 kr.	4 . . . 7 frt 85 kr.	2 . . . 6 frt 10 kr.	4 . . . 7 frt 85 kr.
3 . . . 7 frt 10 kr.	Több éves korig 8 frt 85 kr.	3 . . . 7 frt 10 kr.	Több éves korig 8 frt 85 kr.
Több éves . . . 8 frt 10 kr.		Több éves . . . 8 frt 10 kr.	

C) Ménesbe:		D) Birkák:	
1 éves . . . 9 frt 10 kr.	1 éves . . . 11 frt 10 kr.	1 éves . . . 11 frt 10 kr.	1 éves . . . 11 frt 10 kr.
2 és 3 éves . . . 11 frt 10 kr.	2 . . . 13 frt 10 kr.	2 . . . 13 frt 10 kr.	2 . . . 13 frt 10 kr.
Kanca csikóval 13 frt 10 kr.		Kanca csikóval 13 frt 10 kr.	

Kolozsvárt, 1897. évi március hó 5-én.

Czeecz Gyula,
városgazda.

Sz. 596—1896. v. k.

242. (1—1)

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1897. évi 681. és 1308. sz. végzése következtében Dr. Moráriu István ügyvéd által képviselt Bíró Béla és Stossius Károly javára Tóthfalusi Gábor ellen 176 frt és 315 frt 24 kr. s jár. erejéig elrendelt és a helyi kir. járásbíró 805. és 806. sz. végzéseivel 1897. évi január hó 12-én foganatosított biztosítási végrehajtás után mar lefoglalt és 1163 frt 06 kr-ra becsült házi butor, bolti állvány, 1 varrogép, különféle szűrszabó kellékek, raktáron tartott szövetekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a helyi városi kir. járásbíró 4404—1897. sz. végzése folytán 491 frt 24 kr. tőke követelés, s egyéb törvényes járuléka erejéig, Kolozsvárt, Belső-utca 1. szám alatti Benigni-palotában leendő eszközölésére 1897. évi március hó 26-ik napjának délelőtti 10 órája határidővel kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében, késpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Kolozsvárt, 1897. évi március hó 16. napján.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 421—1896. végr.

243. (1—1)

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a sz.-udvarhelyi tekint. kir. törvényszék 1896. évi 4639. polg. számú végzése következtében Dr. Nagy Samu sz.-udvarhelyi ügyvéd által képviselt udvarhelymegyei takarékpénztár javára peteki Kerekes János és társai ellen 118 frt és jár. erejéig 1894. évi november hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 728 frt 50 kr-ra becsült: I.) Kerekes Jánosnál 98 frt 50 kr. értékű, II.) Görgényi Pál Soós Lánál 350 frt értékű, III.) Jakab Sándornál 160 frt értékű, IV.) Gidó Sándornál 120 frt értékű gazdasági eszközök, termények, lovak, ökrök és borjakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbíró 7103—1896. számú végzése folytán 118 frt tőke követelés, ennek 1896. évi május hó 24. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 57 frt 93 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig, Patken, a Kerekes János házában leendő eszközölésére 1897. évi március hó 24-ik napjának délelőtti 10 órája határidővel kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében késpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Oklándon, 1897. évi február hó 12. napján.

LŐRINCZI KÁROLY,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 467—1897. évk.

241. (1—1)

Arverési hirdetményi kivonat.

A b.-hunyadi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a kalotaszegi takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Márkovics Albert késedelmes árverési vevő és Márványkő Lőrincz végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a b.-hunyadi kir. járásbíró területén levő, B.-Hunyad nagy községe 400. sz. tjkv-ban A + 1. sz. alatti ingatlanból végrehajtást szenvedett illetményére 340 frt kielégítési árban az árverést ezenel elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi március hó 26-ik napjának délelőtti 10 órák a b.-hunyadi kir. járásbíró telekkönyvi hivatala hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kielégítési áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át késpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi minisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átadogatni.

B.-Hunyadon, 1897. évi február hó 17. napján.

VÉGH JÓZSEF,
kir. aljbíró.

Alsófehérvármegyében Zalathnán,

a Gyulafehérvár—Zalathnai vasút végállomása közelében, főút mentén egy, szini előadásokra és bálokra alkalmas díszes nagy teremmel, több kisebb mellékteremmel, pincékkel, melléképületekkel ellátott

vendéglői helyiség,

nyári mulatságokra alkalmas szép nagy kerttel, tekepályával felszerelve,

szabad kézből örök áron eladó.

Értekezhetni:

Kolozsvári Nándor tulajdonossal Zalathnán.

245. (1—1)

„Erdélyi bank és takarékpénztár részvénytársaság“

Kolozsvárt.

Elad különféle sorsjegyet havi részletfizetésre,
12, 18, 24 és 36 havi részletfizetésre.

246. (1—3)

Legközelebbi húzások:

1897. évi április hó 1-én 4%-os Tisza-sorsjegy	frt 100,000
1897. „ „ „ 24-én 3%-os magyar jelzalog hitelbank sorsjegy	Kor. 100,000
1897. „ „ „ 1-én 1860-iki államsorsjegy 100 frt névérték	frt 60,000
1897. „ „ „ 1-én Osztrák hitel sorsjegy	frt 150,000
1897. „ „ „ 1-én Olasz vöröskereszt sorsjegy	Lire 35,000

A kamatozó sorsjegyek kamatai a megbízó félnek esnek javára.

PÁRTOLD A HAZÁT!

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására juttatni, hogy az eddigi jó hírnévnek örvendő

Hazám kávéházat

Belhid-uteza 14. sz. alatt,

mely eddig Goldstein és Benjamin cég alatt folytatott, azt most átvettem és saját nevem alatt fogom tovább folytatni.

Midőn a n. é. közönségnek eddigi szives pártfogásáért köszönetemet nyilvánítom — mint a fővárosban szerzett tapasztalataim igazolják — azon fogok iparkodni, hogy a n. é. közönség becses pártfogását ezenel is kiérdemelhessem.

Teljes tisztelettel

GOLDSTEIN DEZSŐ,

a Hazám kávéház tulajdonosa.

Kolozsvárt, Belhid-u. 14. (Telefon szám 358.)

PÁRTOLD A HAZÁT!

Mezőgazdasági bank

és

takarékpénztár részvénytársaság

Kolozsvár (Jókai-utca 3. sz., emelet.)

Betétek után naptól napig

5% kamatot

fizet, s a tőke-kamat adót is az intézet sajátjából fedezi.

Minden a bank és takarékpénztári ügyletekre vonatkozó felvilágosítással szívesen szolgál:

700. (27—30)

az igazgatóság.

MELOCCO L.

KOLOZSVÁRI CSATORNA-ÉPÍTŐ VÁLLALATA.

Iroda: Kornis-utca 1. sz.

Házi csatornák, vízvezetési berendezések elkészítése, kapcsolatban szagtalan Closet-ekkel, fali kagylókkal stb.

Csak az általam készített házi csatornák kötetnek be

DÍJTALANUL

240.

a városi főcsatornába.

(1—10)

Tervek, költségvetések ingyen.

Saját gyártmányu első rendű

román- és Portland-czement

nagy raktára legutányosabb áron.

NŐK FIGYELMÉBE!

Van szerencsém a helybeli és vidéki nagyérdemű Hölgyközönség becses tudomására hozni, hogy

Főtér II. házszám alatt (Reil Dániel-féle házban)

mindennemű

női-ruha készítését

a legutolsó divat szerint, a legizlésebben elvállalom.

A már meglevő ruhadarabokat kívánat szerint gyorsan és esinosan átalakítom.

Míthogy ezen szakmában már 9 éve önállóan és teljes megelégedéssel működöm, a nagyérdemű Hölgyközönség becses megrendelésekkel teljes megnyugvással megtisztelhet.

Videkről elégséges egy jó derék beküldése.

Kiváló tisztelettel vagyok:

KÁDÁR IMRE,

női-ruha készítő.

232. (2—3)

LEGNAGYOBB RAKTÁR

Kreton, Voal, Madepolan, atlas Saten, Vászón, Chiffon és tavaszi Ruhakelmékből.

POSZLER ÉS TÁRSA

DIVATRUHÁZA

Kolozsvárt, Hid-uteza, Hungária alatt.

Egy méter gyönyörű Voal 18, 22, 25, 30 kr.	
„ „ „ Madepolan 30, 35, 44 kr.	
„ „ „ Atlas Saten 35, 45, 65 kr.	
„ „ „ női szór ruhakelme 35 krtól 2:50 krig.	
„ „ fekete Terno 45 krtól 3 frt 30 krig.	
„ „ első rangú Chiffon 20 krtól 40 krig.	
„ „ Vászón Rumburgi, utánzat 22 krtól 40 krig.	
„ „ vég 30 rőtűs Vászón, kitűnő jószág 4:40 krtól 8:50 krig.	
„ „ 14 méteres czérna lepedőVászón 6:50 krtól 10 frtig.	
„ „ méter lepedőVászón 45 krtól 1 frt 20 krig.	
„ „ darab olajos paplan 1 frt 80 kr.	
„ „ Saten paplan 3 frt.	
„ „ szór-atlas paplan 4 frt.	
„ „ selyem paplan 7 frt.	
„ „ mátráz 3 frt.	
„ „ selyem esőernyő 1 frt 80 kr.	
„ „ aczélnyelű esőernyő 1 frt 30 kr.	
„ „ férfi fehér és színes ing 1 frt 20 kr.	

206. (4—x)

Tourista és Saten uri ingek, nyakkendők, kesztyű, mieder, szalag, csipke és minden bérlesek és rövidárak dus választékban.

Szeszgyár, finomító és gőz-téglagyár M.-Vásárhelyt.

Nagyérdemű építési vállalkozók, építetők közönség szíves figyelmébe!

Medgyesfalvi gőz-téglagyárunkban

előállított kiváló minőségű
Keránit, Travers, nyers építményű téglák,
ugyszintén
egész könnyű új mintájú fedéleserép,
valamint
összes különleges téglából
állandó raktárt tartunk helyben, Nagy-utca 32. szám alatt levő Rum, Likör-gyári és szesznyagárudai raktárhelyiségünkben,
a hol ezek bármikor megtekinthetők és bármely mennyiségben felette jutányos árban beszerezhetők.

BÁRÓ BORS és TÁRSA,

186. (6—20) szeszgyár, finomító, gőz-téglagyár, szesz-, likör- és rum-gyári
Marosvásárhely—Kolozsvár.

Szesz nagykereskedés Nagy-utca 32. sz.

A Continens legnagyobb sörfőzdéje!

Termelés 1896-ban 1.138,065 Hecto.

DREHER ANTAL

Schwechāti és Kőbányai sörfőzdéinek

Erdélyrészi Főraktára.

KÉPVISELVE:

BOGNÁR ÉS SZÁNTÓ

bornagykereskedők által,

Kolozsvárt, Nagy-utca 37. szám alatt.

Figyelmeztetés!

Eredeti Dreher sörnek csak az tekinthető, melynek czimkéje és dugója itt látható védjeggyel van ellátva. 200. (5—10)

